

+++++

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 273. Teddy Edwards, 26 ~~september~~^{april} 1924 in Jackson, Mississippi, geboren, begon als klarinettist en alt-saxofonist. In '42 speelde hij even in Detroit, met o.a. Hank Jones, na in het Zuiden een eigen band gehad te hebben ging hij naar California waar hij eerst met Roy Porter speelde en toen bij de band van Howard McGhee kwam. Vorige keer gebruikte ik opnamen die deze band in '45 maakte. Juli 1947 deed Edwards zijn eerste eigen platen-session, voor een van de vele merkjes die soms één, twee of drie platen uitbrachten en dan weer verdwenen. Voor de ritmesectie koos Edwards musici die net als hij in LA woonden: pianist Duke Brooks, bassist Addison Farmer en drummer Roy Porter. De trompettist werkte op dat moment bij de band van Jay McShann die in een club in Hollywood speelde: Benny Bailey. Hij zou een maand later 22 worden, want hij is 13 augustus 1925 in Cleveland, Ohio, geboren. Voor hij trompet ging spelen was hij even met fluit bezig, in '41 ging hij het vak in. Na McShann kwam hij bij de big band van Dizzy Gillespie, 1948, waar hij zich ontwikkelde tot een van de grote lead-blazers, 1e trompettisten. Met de Quinc Jones Free & Easy Band kwam Bailey in 1959 naar Europa, sinds 1960 woont en werkt hij hier. De juli '47-opnamen met Teddy Edwards zijn z'n allereerste. Als feature speelde hij "Out of nowhere".

*Tas bij McGhee
ruilde hij de
saxofoon
voor een
tenor.*

F via Lionel Hampton

plaat 1

Teddy Edwards Quintet: Out of nowhere (Green, Heyman)
A/5 - 2:33 - Onyx 215

"Out of nowhere", Benny Bailey op trompet. Het complete Teddy Edwards Quintet nu met diens "Steady with Teddy".

Teddy Edwards Quintet: Steady with Teddy (Teddy Edwards)
A/7 - 2:45 - idem

"Steady with Teddy". Ook dit is van de leider: "Rexology".

Teddy Edwards Quintet: Rexology (Teddy Edwards)
A/1 - 2:46 - idem

"Rexology". Het 8e en laatste stuk dat bij deze session werd opgenomen was de feature voor Teddy Edwards zelf. Hij koos "Body and soul".

Teddy Edwards Quintet: Body and soul (Green, Heyman)
A/3 - 2:39 - idem

"Body and soul", laatste stuk van de juli 1947 session voor Rex in Los Angeles door het Teddy Edwards Quintet. Benny Bailey-trompet, Teddy Edwards-tenorsaxofoon, Duke Brooks-piano, Addison Farmer-bas, Roy Porter-drums. Tot een hoogtepunt in Edwards' carrière zou zijn werk behoren met het Max Roach Quintet waarbij Clifford Brown. Tenorsaxofonist James Moody zijn we o.a. uitgebreid tegengekomen in deel 233 van de NOS Jazzgeschiedenis, waarin opnamen uit '46 met de Ray Brown All Stars. 3 december 1947 deed hij mee aan een Howard McGhee-session voor Dial in New York City. Milt Jackson speelde vibrafoon, Hank Jones-piano die in '44 naar New York gekomen was vanuit Detroit waar hij twee jaar eerder met Teddy Edwards speelde. Op bas Ray Brown, op drums J.C.Heard. Dit is om te beginnen de A-take van "Dorothy".

plaatje 2 Howard McGhee Sextet: Dorothy (Howard McGhee)

A/2 - 3:03 - Concert Hall Society CHJ 1026

"Dorothy", de A-take. Dit is "Stop-time blues".

Howard McGhee Sextet: Stop-time blues" (Howard McGhee)

A/laatste - 2:42 - idem

"Stop-time blues". Howard McGhee maakte de ontwikkeling van Swing naar Be-bop mee, dat hij Bunny Berigan niet vergeten was in '47 blijkt uit "Night mist".

Howard McGhee Sextet: Night mist (Howard McGhee)

B/2 - 2:47 - idem

"Night mist". Nog een stuk, dat althans kwa titel iets met Slim Gaillard te maken heeft: "Coolie-rini".

Howard McGhee Sextet: Coolie-rini (Howard McGhee)

B/3 - 2:48 - idem

"Coolie-rini". Het Howard McGhee Sextet voor Dial in New York City op 3 december 1947. Howard McGhee-trompet, James Moody-tenor-saxofoon, Milt Jackson-vibrafoon, Hank Jones-piano, Ray Brown-bas, J.C.Heard-drums. Volgende keer gaan we terug naar California, en de jam-session. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 273, MdR.

0 0 0 0 0

NA 105305

27:00

opt: 13.03.85